

Resebrev 2

Inverness - Caledonian Canal - Jura - Ireland

21 juni – 9 juli 2001

Efter Macduff seglade vi vidare till Inverness och Longman Yacht Marina. Tidvattnet gick hårt mot oss och vi kämpade fram mot hamnen och till vår stora glädje var det pontoner, nu slapp vi de långa tamparna och låg bättre. Det var midsommaraftons kväll och vi dukade upp inne i båten då vi var frusna efter en hel dag på havet med en kall vind.

Givetvis bestod måltiden av matjessill, gräddfil, färskpotatis och snaps

Det kändes skönt att krypa till kojs väl förtöjda och efter att ha passerat hamnarna åt norr och förhoppningsvis komma till hamnar mer avsedda för fritidsbåtar. Det var många år sedan vi gick till sängs så tidigt en midsommarafton men vi var trötta och somnade gott.

Midsommardagen var vi pigga och låg inte alltför länge. Jag frågade en äldre man i en gammal segelbåt om Caledonian Canal och var vi kunde skaffa sjökort. Vi hade planerat att gå Engelska Kanalen och skaffat alla sjökort för den sträckan så det var till att komplettera. I Fraserburgh skaffade vi några som fick beställas från Aberdeen. Tur att vi inte tog många för deras påslag var inte roligt. Jag blev bjuden ombord och han gav mig många bra tips. Han varnade för starka tidvatten och farliga stenar och grund och var som var farligt att gå. Han måste ha varit med om många farliga strapatser i alla fall i tankarna. Trots hans varningar så trotsade vi elementen lossade, gick ut och rundade en udde och gick nästan direkt in i den första slussen och vi var inne på lugnt vatten. Här bestämmer tiden när man skall ge sig iväg. Det gäller att ha tidvattnet med sig. Det går inte att gå in i slussen när det är för mycket rörelse i vattnet för då kan man missa slussen då det är grunt på båda sidorna. Vi har nu fått kläm på tidvattnet och hur strömmarna går. Tidvattentabellerna har vi fått att stämma. Vi beslöt att lägga till vid Seaport Marina som ligger efter den första slusstrappan alltså gjorde vi denna dag en etapp på c:a 1 nm. Här var det stilla och solen sken och det var pontoner. Vi förtöjde och drack kaffe i solen. Cyklarna plockades fram ur sina väskor och vi trampade iväg in till Inverness. Det var inte bara vi som besökte staden utan även en massa bilar som ringlade i långa köer och kastade ut avgaser. Fy, det var inte som vi hade tänkt oss men vi tvingades cykla vidare till en stor supermarket (vi hittade inget annat) letade på den stora parkeringen efter en stolpe att låsa fast våra cyklar vid. Vid ingången hittade vi en stolpe. Vi kom lyckligt tillbaka till båten med överfyllda kassar.

En ny företeelse som vi får uppleva det är marinor med stängsel och låsta grindar. Av hamnvakten får man en kod eller en nyckel varför man tryggt kan lämna båten.

I hamnen låg 3 norska båtar som var på hemväg efter att ha varit i Västindien. Dom tyckte det var trevligt att kunna prata sitt språk och vi var de första efter en lång tid som förstod norska.

Dom berättade att de fått upp en tonfisk på 50 kg och haft jobbigt att få upp den i båten.

Fiskedragen och krokarna hade de inte användning för längre så jag fick dem så nu blir det kanske min tur, men vad gör man med 50 kg tonfisk ute till havs? Det får bli ett senare problem. I hamnen låg även en mycket stor Grand Bank 45' med fem äldre gentleman och en yngre gast. Det putsades och fejjades ombord av gästen, herrarna drack grogg. Vi fick inga översvallande hälsningar.

Vi slussade vidare lugnt och fint. Här fylls och töms slussarna underifrån varför det går mycket lugnare till än i Göta Kanal. Slussvakterna tar emot tamparna och är mycket hjälpsamma och vänliga, här råder ingen stress. Det är inte många båtar och vi pratar mellan

båtarna. Vi får sällskap av en pensionerad lots från Stockholm som seglar en L28:a som heter Dorinda. Han var trevlig och gav oss en finslipning och en högre kurs i tidvattenslärans finesser. Vi sågs senare på flera ställen i kanalen. Han skulle segla norrut och runda Scotland. Segla gjorde han ensam men var ivrigt uppvaktad och hade intensiva pratstunder med en dam från en charterpråm. Han fortsatte dock ensam vidare.

Det är vackert i Scotland och man blev helt betagen i och runt Loch Ness, landskapet vi färdas genom har en vacker grönska med mycket höga berg på sidorna. Vid Fort Williams såg vi snö på ett högt bergsmassiv. Landskapet överträffade Töreboda. När vi gick genom Loch Oich såg vi Searanger alltså den stora Grand Banksbåten liggande still på fel sida de röda bojarna, vad gjorde han där? Vattenlinjen låg mycket högt i aktern, Båten hade gått på fel sida och kört den tunga båten helt upp på ett grund. Han kom senare av men med skadade propellrarna. Det var ägaren själv som körde båten. Efter incidenten pratade dom med oss och var mer tillgängliga. Dom fick gå på varv för att reparera skadorna.

Att gå Caledonian är en mycket stor upplevelse och man riktigt känner hu liten människan är mot de höga och maffiga bergen med dess natur. Överallt var det får, det måste vara så att benen är kortare på den ena sidan för att de skall kunna stå rakt då det är mycket branta sluttningar. Nessie ville inte visa sig när vi gick över Loch Ness.

Vi stannade för natten i Fort Augustus, Great Glen Water Park samt Banavie och sedan var vi ute ur Caledonian Canal. Vi passerade Fort Williams på högvatten och kanade ut i det verkliga vattnet med tidvattnet med oss. Plötsligt kom dimman och vi såg inte mycket. Dimman kommer ofta och plötsligt i Scotland. Vi satte på radarn och sen såg vi hyfsat igen. På vägen mötte vi två svenska båtar vara den ena ropade upp oss på VHF. Dom var på väg hem från Västindien och hade inte mött en svensk båt sedan Azorerna. Vi fortsatte i tjock dimma ända fram till Oban där vi förtöjde vid en ponton. Det visade sig att det var ett gammalt varv sedan kriget där man reparerade pontonflygplan. Marinan ligger på en ö mitt emot Oban där man inte kan förtöja. I Oban finns det ett distillery som gör Whisky. Från marinan gick det en liten båt till Oban. Vi handlade pilots och något sjökort, fisk och besökte ett internetcafe. Konstigt men det är billigare på ett internetcafe än på ett bibliotek. Jag köpte också en segeltidning, Sailing Today, i vilken det låg en skraplott från ett lotteri, jag skrapade fram 3 £ och såg att vi vunnit en av högvinsterna. Vi vet inte vilken men det kan bli 50.000£, PC, VCR Digitalkamera, HIFI anläggning eller en 25"TV. Vi får se om det är något lurrt man kan bli lite skeptisk. En hake är att man måste ha adress i UK men det går att ordna. Vi hoppas att det stämmer.

Vår hemsida har många besökare vilket vi tycker är roligt.

Vi låg i Oban 2 nätter och seglade sedan vidare till Craighouse på ön Jura. Här fanns det 8 bojar varav vi tog den näst sista som var ledig. Vi besökte ett distillery gick med på en visning och fick provsmaka. Affären hade inte mycket att erbjuda men vi hade mat ombord så vi klarade oss. På en fiskebåt köpte vi kräftskjärtar. Vi åt i 3 dagar allt vad vi orkade, vi åt naturell, gjorde omelett och gjorde soppa och åt naturell igen. Nu köper vi inte kräftor på ett tag. Men det var gott. Från Craighouse gick vi vidare till Lagavolin, en liten hamn där det också ligger ett distillery. Dom ligger tätt här. Det fanns ingen ledig boj varför vi ankrade upp och åt middag. Här var inte så roligt så vi bestämde att segla vidare till Bangor på Nord Irland. Vi väntade på tidvattnet och gick klockan 18.00. Vi beräknade att vara framme när det ljusnade på morgonen alltså vid 5 tiden. När vi kom ut blev det dimma igen så det blev att sätta på radarn. Vinden blev svag och mot varför det blev motorgång hela natten. Plötsligt började det komma vit rök ur avgaserna och det blev mer och mer. Vi tappade ingen effekt och motorn gick som den skulle så vi fortsatte och var framme i Bangor klockan 6 på morgonen. Vi ropade på marinan via VHF och fick en bra plats på en pontonbrygga. Nu rök det väldigt mycket. Vi gick till kojs och det var skönt att krypa ned. Värmen hade vi satt på innan vi lade till så det var varmt och gott efter en kall och fuktig natt.

Efter några timmars sömn gick vi upp och åt frukost och såg oss omkring i en mycket fin Marina. Vi gick till ett varv som var auktoriserade i hamnen och bad dem titta på motorn. Dom följde med medetsamma!!!! Är vi vakna? Men det var vi. Det visade sig att spetsen på en dieselspridare hade gått av varför ena cylindern fick för mycket bränsle. Ny spridare beställdes och vi fick vänta 1 dygn och sedan var felet avhjälp. Reparationskostnaden var mycket rimlig. Var i Sverige får man denna service? Bangor har en mycket fin och välskött Marina. Området är inhägnat och det är bevakat och bemannat 24 tim om dygnet av HM Coastguard. Alla är mycket serviceminded och vänliga.

Alla gästade seglare hälsas välkomna till de två yachtklubbarna. På kvällen besökte vi den ena som heter Royal Ulster Yachtclub. Det var en jättestor trevånings tegelvilla med stor gräsmatta i etage mot vatten. Det var låst och man hänvisades till att ringa på en klocka varvid dörren öppnades. Vi kom in i en stor ståndsmässig hall med blankpolerad mässing och seglingsbilder i sekelskiftsmiljö. Vi klev vidare in i baren och ångrade att vi inte klätt upp oss. Vi hälsades välkomna varvid vi beklagade klädseln med det var ok. Vi kom in i en annan värld. Vi satte oss ned och beställde att dricka. Här träffades det äldre gardet och åt middag och konverserade. Flera kom fram och hälsade på oss och var mycket intresserade. Presidenten och hans fru kom och satte sig vid vårt bord och pratade med oss en lång stund. Innanför baren fanns det en matsal där man bara fick gå in om man hade slips. Det var en upplevelse att komma in här.

Nästa dag tog vi tåget in till Belfast vilket var en positiv upplevelse. Staden var ljus och trevlig och inte som den bild man har fått med bråk och upplopp trist och grått. Vi träffade en man i marinan som servade några stora båtar. Han hette Tom och han bjöd hem oss för att låna sin PC med Internetuppkoppling. Vi blev körda hem till honom (en bilresa på 30 min). Vi blev bjudna på förfriskningar (öl och vin) och sedan körde Tom och hans fru Pat oss tillbaka till båten. Dom följde med ombord och vi satt och pratade till sent på kvällen. Dom hade bott i Spanien där han var seviceingenjör för Fairline. Dom kände till många hamnar och vi fick en hel del tips. Det var trevliga människor. Vi kanske ses igen då dom troligen flyttar ned till Spanien om några månader.

På en charterbåt för dykare fick jag fyllt min dykartub. Jag blev bjuden ombord och visades runt. Betalt ville dom inte ha och dagen efter hade dom lagt en kaffemugg med båten tryckt på. I marinan träffade vi många trevliga seglare. Bangor är ett ställe att rekommendera och vi kommer säkert att komma tillbaka.

Nu var det dags för operation övertalning. Nästa hamn bestämdes till Howth på Irland dit är det 90 nm. Bästa tid att ge sig iväg för att passa tide och få strömmen med oss var klockan 06.00. Ulla var svårväckt och att det regnade gjorde inte saken bättre. Klockan var 06.30 men jag gick upp och ropade upp Marinan via VHF på kanal 11 och bad om diesel, inga problem kör fram så ordnar vi det. Vi tankade och betalade hamnavgiften och stack iväg. Det var lite tjurigt (väder) i början men sedan kom vinden och det klarnade upp. Vi sträckte ut i c:a 7-8 knop. Vi fick en fin segling nästan hela vägen. Vi anropade hamnen och fick plats K11 vid en pontonbrygga. Klockan 20.00 förtöjde vi, tog en whiskey för att fira ankomsten till Republiken Irland. Middag intogs ombord varefter vi gick till Howth Yacht Club och puben. Segelklubben har en fin Marina med ett stort klubbhus med stor restaurang och bar. Det var packat med folk då det var kappsegling och lördag. Man hade mästerskapssegling för Mirrorjollar och det var 85 båtar!

I Klubben har man en båttyp som heter The Howth Seventeen som är en racingyacht. Det är den äldsta one design kölbåt i världen. Båtarna ar gaffelriggade

med toppsegel . Man försöker att hålla 17 st. 15 av dem är sedan 1898 och 2 är byggda 1984 för att det skall vara 17.

Vi tog tåget in till Dublin och såg oss omkring och intog en publunch. Det kändes skönt att komma tillbaka till Howth och lugnet igen och slippa bullret och den täta trafiken.

Med seglarhälsningar
Ulla o Mats Wångdahl
Vi stortrivs.